

Publicerad 2016-02-11 19:36 av 1 SIGFRIDSSON

TILL ETT NÄRBELÄGET MINNE

Det mest självklara för vargen förvånar fåren.

Ser en dödad vinterbrodd fastfrusen träcket
och igenkänner de direkt födda ner i gravfamnen:

Fattiga ungskogarna, tätt eller glest växta,
i ett frånvarande tillstånd vänder till trotset
däri själva visnandet upptar all deras tid...

Sårbara, så gåtfullt överens med hårdaste erfarenheten,
växta på en stenbumling med rötterna synliga runtom
felslut som; tvivel, olust, sorger, vekhet och misär
där orden mest bjuder på gammal halvmesyr
dugligt till smickret; klent till Verkligheten

Fulländat dagdrömda dansade på nattgammal is,
äcklande gynnade produkter fria från renhet
och har frihet till hopp om ynklig nåd efter illdåd,
ty ungdomens dumheter slösar ungdomens glöd bort

Vänner! Såren kommer till innan lidandet
och tackes sällan över av att gjort är gjort
för när det strids om att få äta tistlarna,
vara mest kväljande trälföda lekt i lort,
kommer döden aldrig hit för fort

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren 1 SIGFRIDSSON med Poeter.se id #48021 innehar upphovsrätten